

مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ

له ابو موسى رضي الله عنه خعه روايت دى وايې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»، ولفظ مسلم: «مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذَكِّرُ اللَّهُ فِيهِ، وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يُذَكِّرُ اللَّهُ فِيهِ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ». «د هغه چا مثال چې خپل رب يادوي او د هغه چا مثال چې خپل رب نه يادوي د ژوندي او د مړي دى»، او د مسلم الفاظ داسې دي: «د هغه کور مثال چې الله پکې يادېږي او د هغه کور مثال چې الله پکې نه يادېږي د ژوندي او د مړي دى».

(صحيح) [متفق عليه دى (بخاري اومسلم دواړو روايت کړى دى)]

رسول الله صلى الله عليه وسلم د الله جل جلاله د يادوونکي او د هغه د نه يادوونکي تر منځ توپير داسې بيان کړى لکه د ژوندي او مړي تر منځ د گټې رسولو او بنايسته مظهر په لحاظ توپير، نو د هغه چا مثال چې خپل رب يادوي د هغه ژوندي انسان په څېر دى چې ښکاره يې د ژوند په رڼا او باطن يې د علم په رڼا ښکلى او گټور وي، او د هغه چا مثال چې الله نه يادوي، د هغه مړي په څېر دى چې ظاهر يې بې گټې او باطن يې باطل وي او هېڅ گټه پکې نه وي. همدا ډول هغه کور چې اوسېدونکي يې الله يادوي ژوندى بلل کېږي، که نه نو هغه مړ کور دى ځکه چې اوسېدونکي يې د الله له يادولو نه سست دي؛ که څه هم په حديث کې د کور يادونه په مړي او ژوندي کور سره شوي ده خو موخه ترې د کور اوسېدونکى دى.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/4177>

